

In memoriam Manuel Castiñeira Rodríguez

*Quod cuique temporis ad vivendum datur,
eo debet esse contentus.*

Cada quen debe estar contento
co tempo que lle foi concedido.

CICERÓN, *De senectute*.

Don Manuel Castiñeira Rodríguez, párroco da Estrada dende 1965 e colaborador desta revista finou o 11 de novembro de 2008, festividade de San Martiño de Tours. Nacera o 13 de abril de 1927 no lugar de Rens, parroquia de San Simón de Nande (Laxe, A Coruña) no seo dunha familia de fondas conviccións relixiosas. Foi o oitavo dos trece fillos do matrimonio formado por Jesús e Maripepa, hipocorístico garimoso co que familiares, amigos e veciños coñecían a aquela bondadosa muller e excelente nai. Seu pai Jesús Castiñeira, descendente dunha antiga familia da fidalguía rural, animou a Manuel a perseverar no estudo, polo que, unha vez rematada a súa formación primaria na escola de Aplazadoiro, acomódase na casa de seu tío cura na parroquia de Fisterra onde entra en contacto coa lingua latina e se afianza a súa vocación relixiosa. Cumpridos os catorce anos ingresa no Seminario Diocesano de Santiago, ubicado no mosteiro

Manuel Castiñeira Rodríguez
(1927-2008)

de San Martiño Pinario, para realizar a súa formación sacerdotal que culmina brillantemente, ordenándose con 26 anos. Celebra a primeira misa na súa freguesía natal de San Simón no ano 1953 e, de seguido, é destinado a Muros, onde exerce provisionalmente durante 5 meses. Desempeña despois o seu labor pastoral en Cee por período dun ano e logo pasa a Carril onde permanece dous anos.

Solicita e obtén permiso do arcebispado para ingresar na Pontificia Universidade de Salamanca e alí cursa a licenciatura de Dereito Canónico, que culmina cunha tese de licenciatura sobre aspectos legais e morais da institución matrimonial.

Rematado o período salmantino pasa a ocupar a sé vacante de Lárez, Pontevedra, onde permanece 8 anos, ao cabo dos que obtén por concurso de traslados a parroquia de San Paio da Estrada no 1965, cando contaba 38 anos de idade. O pobo da Estrada, que carecía de párroco definitivo dende o falecemento de don Nicolás Mato, recibiu a don Manuel Castiñeira con fervor e entusiasmo, o mesmo ca os fregueses de San Lourenzo de Ouzande, parroquias nas que exerceu o seu labor pastoral deica a súa xubilación. A súa toma de posesión das parroquias de Ouzande e A Estrada coincide, simbolicamente, co remate das sesións do Concilio Ecuménico Vaticano II, evento que don Manuel acolleu con enorme fe e non menor entusiasmo, emprendendo inmediatamente a tarefa reformadora emanada das constitucións conciliares, circunstancia que lle habería reportar máis de un disgusto.

Participa activamente na vida da súa comunidade, especialmente en iniciativas de índole cultural, do que se dará conta máis de vagar na súa biografía xa en preparación. Ademais de numerosos artigos en periódicos, publicacións culturais e programas de festas colaborou especialmente con esta revista na que deixou mostras de senlleira erudición nos artigos publicados dende o 2002: «Novas matinacións sobre o topónimo *A Estrada*»; «Don Xoán Manuel Fontenla García, último párroco de Ouzande» (2003); «A tradición e as tradicións na freguesía de Ouzande nos séculos XVII, XVII e

XIX» (2004); «Aproximación ás expresións de fe relixiosa e prácticas de piedade dos fregueses de San Paio de Figueiroa e da Estrada nos últimos catro séculos» (2005). No decurso da súa derradeira investigación para *A Estrada, miscelánea histórica e cultural*, sobre a desamortización de bens eclesiásticos en Figueiroa e Ouzande, viuse afectado pola enfermidade que o había levar, o que lle obrigou a deixar inconcluso, apenas encetado, o seu último empeño cultural.

Repouse en paz.

*Quam autem civitati carus fuerit,
maerore funeris iudicatum est.*

E ata que punto o amaban os seus veciños
quedou patente na tristura dos seus funerais.

CICERÓN *De amicitia*.